

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., R., zastúpenej advokátom JUDr. R. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 268/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júna 2009 doručená sťažnosť M. K., R. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 268/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Dňa 20. 10. 2005 bol Okresnému súdu Bratislava II doručený návrh na začatie konania v právnej veci navrhovateľa: M. K. proti odporcovi: Úrad pre finančný trh pre nesprávny úradný postup a o náhradu škody. Keďže k 01. 01. 2006 odporca ako taký zanikol, navrhovateľka musela vykonať zmenu na strane odporcu, nakoľko dohľad nad finančným trhom prevzala Národná banka Slovenska. (...)

Dňa 13. 06. 2006 bola predmetná vec postúpená a dňa 31. 08. 2006 bol aj predmetný spis doručený Okresnému súdu Bratislava I. (...) Vec je vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26 C 268/2006. (...)

Až po 16 mesiacoch, dňa 04. 12. 2007 súd vykonal úkon, a to uznesením vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu konania. Na to navrhovateľ reagoval a podaním doručeným dňa 19. 12. 2007 odstránil vady predmetného návrhu. Následne dňa 18. 01. 2008 súd uznesením 26 C 268/2006-29 podanie navrhovateľky odmietol s odôvodnením neúplnosti podania. (...)

Voči predmetnému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie dňa 26. 02. 2008 a dňa 28. 02. 2008 príloha k nemu. Dňa 6. 03. 2008 súd predložil spis Krajskému súdu Bratislava. Krajský súd Bratislava rozhodol dňa 10. 07. 2008 uznesením, kde napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil OS BA I na ďalšie konanie. Spis vrátil dňa 22. 08. 2008. Od 28. 10. 2008, kedy súd zaslal návrh odporcovi na vyjadrenie, nevykonal žiaden úkon. (...)

Dňa 16. 03. 2009 bola súdu doručená sťažnosť navrhovateľa na prieťahy v konaní(...)

Z odpovede súdu zo dňa 06. 04. 2009 vyplýva, že vznikol objektívny prieťah v predmetnom konaní, preto predsedníčka súdu vyhodnotila sťažnosť sťažovateľky za dôvodnú(...)“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že jej základné právo „na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd“ (z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy aj čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 268/2006 porušené, prikáže okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov a prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 15 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných

práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využila možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) a podaním doručeným predsedníčke okresného súdu 16. marca 2009 podala sťažnosť na prietahy v označenom konaní. Do uvedeného dátumu sťažovateľka nepreukázala, že by si základné právo, porušenie ktorého namieta pred ústavným súdom, chránila iným spôsobom.

Ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo podľa citovaného ustanovenia zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný právny prostriedok nápravy, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii a ktorý ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu aj úspešne využila. Predsedníčka okresného súdu na sťažnosť odpovedala prípisom sp. zn. Spr. 2047/08 zo 16. apríla 2009, v ktorom uznala, že sťažnosť je dôvodná, a ubezpečila sťažovateľku, že konanie v danej veci z hľadiska rešpektovania čl. 48 ods. 2 ústavy bude pravidelne sledovať tak, aby k prietahom v konaní zo strany okresného súdu už nemohlo dochádzať. Po podaní sťažnosti okresný súd v predmetnej veci nariadil termín pojednávania na 7. september 2009.

Z uvedeného vyplýva, že podaná sťažnosť sa prejavila ako účinný prostriedok nápravy, keďže okresný súd začal vo veci konať. Následne bola ústavnému súdu 1. júna 2009 doručená sťažnosť, ktorou sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej je potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho prípadnou nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07).

Po upozornení predsedníčky okresného súdu na prieťahy v konaní možno z ďalšieho postupu okresného súdu vyvodit', že predsedníčka okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky adekvátne reagovala a prijala v primeranej lehote potrebné opatrenia vo veci.

Ústavný súd v súvislosti so svojimi zisteniami konštatuje, že sťažnosť na prieťahy v konaní adresovaná predsedníčke okresného súdu ako účinný prostriedok nápravy namietaného porušovania práv splnila svoj účel, pretože z procesných úkonov okresného súdu vykonaných po jej podaní je zrejmé, že okresný súd v namietanom konaní už koná, t. j. jeho postup v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu plynule smeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že prípadná nečinnosť okresného súdu v ďalšom priebehu označeného konania by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru), čo nevyklučuje, aby sťažovateľka v takomto prípade opätovne podala sťažnosť ústavnému súdu, a to už bez toho, aby musela opäť podať ďalšiu sťažnosť na nečinnosť orgánu štátnej správy súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2009